

VAPENÄGAREN

Organ För Sveriges Vapenägars Förbund

Nr 2, april 2022

Lösnummerpris 50 Kr

Somewhere over the rainbow ...

Innehåll

Ovan regnbågen ...	2
Om kriget kommer?	3
Justitieministern anser oss kriminella ...!	4
En gyllene medelväg?	6
Skanåkers krönika	7
Skyll på banan!	8
HFD bryr sig inte ...	9
Var skåpet ska stå ...	10
Solklart i inköpstillståndet	11
Modellår före 1890?	12
Remissvar-jaktvapendelsgarderoben	13
Döms för vapenbrott	14
Skilsmässofall ...	15
Två likadana?	15
Hot om uteslutning!	16
Får förvara hos far ...	18
SVF:s årsmöte uppskjutet!	19
Civilt skytte viktigt”	19
Befogad kritik	21
Utställningar	22
Seffrena har rättats te ...	24

Nu finns vi på Facebook!
<https://sv-se.facebook.com/SverigesVapenagaresForbund>

och på twitter:
<https://twitter.com/svfforbund>

Sveriges Vapenägares Förbund
Stala 3358
472 97 VAREKIL

Telefon 0304-41171
Mobil 0739-426343
Mail: i fortsättningen används endast
info@vapenagaren.se
Hemsida: www.vapenagaren.se

Årsavgift: 250 kr
Medlemstidning och fri rådgivning ingår.

Swish 123 221 20 33
Bankgiro 5649-2788

VAPENÄGAREN

Ansvarig utgivare: Gull-Britt Söderström
Redaktion: Gull-Britt Söderström, Pär Herrman

© 2022 Vapenägaren, där ej annat anges
Omslagsbild: Vid regnbågens fot ligger en
skatt ... Foto: Lars-Kristian Bergh

Ovan regnbågen ...

De äldre bland oss minns väl filmens barnstjärna Judy Garland som sjöng så vackert om det land som fanns ovanför regnbågen ... drömmen om det ideala landet där allt var frid och lycka.

Den drömmen blir extra tydlig idag när världen skakas av ett blodigt krig i vår omedelbara närhet. Europa har förvisso haft krig även efter Andra Världskriget och även sett rena övergrepp när en stormakt går in och förtrycker ett fredligt folk. Vi minns Ungern 1955 ... och det har funnits fler exempel efter detta.

Vad kan vi som enskilda medmänniskor göra? Ja, vi kan bidra ekonomiskt till de organisationer som med fara för eget liv verkar i de krigshärjade områdena för att ge stöd och lindring åt de drabbade.

Europa får nu ta hand om en flyktingström, en stor skara människor som flyr för sina liv och som lämnar allt bakom sig. Att räcka en hjälpande hand betyder mycket i sådana lägen.

De oroliga tiderna märks också på Regeringens vilja att stödja det svenska försvaret. Efter årtionden av nedrustning har man äntligen börjat satsa på vårt eget försvar igen. Förband återuppstår, medel till inköp av materiel beviljas, ökat samarbete med naboländer söks och man stödjer officiellt länder som råkat ut för krigsövergrepp, med pengar och materiel.

De svenska vapenägarna har länge av Polismyndigheten setts som presumtiva terrorister och femtekolonnare. Att Regeringen går i Polismyndighetens ledband har länge varit uppenbart. Men i orostider brukar den civila skytterörelsen märka av en omsvängning. Den frivilliga för-

svarsrörelsen får en ökad betydelse. Här finns personer som är vana att hantera vapen och som till följd av sin fostran inom skytterörelsen är disciplinerade och sansade. Personer som blir en tillgång för totalförsvaret.

Det sägs att Hitler på sin tid, när både Norge och Danmark invaderades, avstod från att även invadera Sverige eftersom det i Sverige fanns så många civila som kunde hantera vapen. De svenska jägarna och skyttarna hade således en avskräckande effekt på en stormakt som var helt inställd på erövringskrig och underkuvande av andra folk.

Situationen känns igen ... förhoppningsvis kan de civila vapenägarna även idag utgöra en avskräckande faktor för en angripare ...

Vid regnbågens fot finns enligt sägnen en skatt begravd. Låt oss hoppas att den skatten heter FRED och att den mycket snart grävs upp!

Gull-Britt Söderström

Bra advokater med kunskap även om vapenlagstiftning:

Advokat Sven Severin
Severin & Carlberg Advokater KB
Gustav Adolfs Torg 8 A
211 39 Malmö
Östermalmsgatan 90
114 59 Stockholm
info@severinadvokater.se

Sebastian Scheiman
Scheiman Advokatbyrå AB
Box 24217, 10451 Stockholm
sebastian@scheimanlaw.se

Christian Nordin
Luterkort Advokatbyrå AB
Stortorget 17, 211 22 Malmö
Tel 0706-397842, 040-103390
christian.nordin@luterkort.se

Om kriget kommer?

Flera medlemmar har hört av sig till SVF med sina farhågor.

Det som oroar mest är President Putins uttalanden att Finland och Sverige står på tur om vi inte sköter oss och låter bli att gå med i NATO samt att vi inte bistår Ukraina med vapen.

Visserligen har opinionen svängt rörande ett svenskt medlemskap i NATO men frågan har så många aspekter att det inte är lätt att ta ställning, särskilt inte under hot från ett annat land. Panikreaktioner måste undvikas.

Men för oss vapenägare uppstår en annan situation, om det nu skulle bli så att man i Sverige beslutar om en allmän mobilisering. Vad gör man om man hamnar på annan ort och måste lämna sin bostad tom? En bostad som också innehåller ett eller flera vapenskåp. Man kanske inte har några släktingar eller familjemedlemmar som kan bevaka att det inte händer något med bostaden och dess innehåll. Skulle en sådan situation uppstå har nog i övrigt alla fullt upp med att rädda livhanken och se till att man kan överleva ...

Ingen vapenägare jublar vid tanken på att en inkräktare skulle kunna komma i besittning av hans/hennes vapen. Man kan knappast gräva ner dem i skogen heller ...

Att ta med dem är nog också ogörligt och frågan är om Försvaret i så fall skulle vara betjänt av en förstärkning av vapenarsenalen ... man har väl knappast tillräckligt med statliga vapen för att kunna förse både militär och civila med vapen att försvara fosterlandet med.

Att deponera vapnen hos Polismyndigheten faller nog på sin egen orimlighet. Där har man ju sedan länge argumenterat att man inte har kapacitet att ta hand om vapen ...

Vi ska hoppas att vi slipper uppleva det som våra kontakter i Ukraina sänt oss: ryska stridsvagnar på deras vägar.

Men vi får samtidigt inte naivt blunda för att vad som sker där kan komma att ske även här. När en diktator tar sig rätten att avgöra andra länders öden och rätt att styra sig själva är steget inte långt från att låta detta omfatta även dem som protesterar. På samma sätt som man gör på hemmaplan ...

President Putin vill gå till historien som den man som återupprättade det forna stora Sovjetunionen med alla dess lyd-stater. Så det kommer inte att sluta med Ukraina. Nej, alla länder som gränsar till Ryssland ligger i farozonen.

Vad han inte inser är att hans agerande driver andra länder i armarna på NATO, just det som han säger sig vilja undvika.

Nej, president Putin kommer snarare att gå till historien som en Hitlers och Stalins jämlike. En man som struntade i vanligt folks lidande, som gladeligen kommenderade dem ut att dö för att uppfylla hans personliga mål.

Om läget skulle skärpas så att även vi i Sverige måste mobilisera och förbereda oss på krig får vi hoppas att våra myndigheter kommer med instruktioner om hur vi ska förfara med våra civila vapen. Det är ju egentligen en tillgång för Försvaret, att få folk som både har vapenvana och egna vapen.

Att bara lämna dem vind för våg är inget vi vill göra. Då känner vi inte att vi tar ansvar för våra vapen. Det är ett ansvar som sitter i ryggmärgen.

Gull-Britt Söderström

Rysk stridsvagn på ukrainsk väg

(Foto från vän i Ukraina)

Justitieministern anser oss

Tre gånger har Riksdagen signalerat till Regeringen att man vill avskaffa de tidsbegränsade vapenlicenserna. Trots flera uppmaningar slirar Regeringen med formuleringarna och kommer med svepskäl för att inte genomföra den politik våra folkvalda krävt.

Riksdagsmannen Tobias Andersson, rättspolitisk talesperson för SD, publicerade en kommentar i Aftonbladet:

”Femårslicenser är ett byråkratiskt haveri som belastar laglydiga vapenägare. Regeringens oförmåga att hantera gängkriminaliteten resulterar ofta i att jägare och sportskyttar får lida när regeringen vill framstå som handlingskraftig men helt missar målet.”

”Det är direkt anmärkningsvärt att Morgan Johansson i riksdagen tydligt framför att han struntar i tre riksdagsbeslut utan nöjer sig med att kalla dem för ’problematiska’. Det är inte hans jobb att recensera riksdagsbeslut, han ska verkställa dem.”

”Detta är inte bara ett dåligt betyg för ansvarigt statsråd (Morgan Johansson) utan även för hela det socialdemokratiska maktpartiet.”

Det har inte ens hjälpt att Riksdagen, när man för tredje gången riktade denna uppmaning till Regeringen, satte en tidsgräns till 31 december 2021. Inget hände varken före

eller efter detta datum.

”Frågan om tidsbegränsade vapenlicenser kan tyckas vara en liten fråga men det är ändå ett tydligt exempel på Regeringens nonchalanta inställning till den demokratiska processen i landet och hur lite man respekterar Riksdagens majoritetsförhållanden.”

Ett annat exempel på Regeringens bristande vilja är tillkännagivandet 2014 om skärpta straff för inbrott. Det tog sex år innan detta var slutbehandlat och 2,5 år innan Regeringens ens vidtog någon konkret åtgärd... Detta fick kritik av Konstitutionsutskottet.

Justitieminister Morgan Johansson

Foto: Kristian Pohl, Regeringskansliet

Morgan Johansson replikerade några dagar senare:

Tillkännagivanden från Riksdagen är sällan skarpa lagförslag och de behöver inte heller ha föregåtts av någon utredning eller konsekvensanalys. De är heller aldrig finansierade.

(I dessa tillkännagivanden står det att Riksdagen vill att Regeringen **utred** en viss fråga, t.ex. möjligheten att ta bort tidsbegränsade vapenlicenser. Riksdagen förväntar sig

kriminella ...!

att få en utredning från Regeringen. Det är denna utredning som får ta ställning till finansiering och konsekvenser.)

Morgan Johansson framhåller att tidsbegränsade licenser används för de allra farligaste vapnen t.ex. automatvapen (AK4, AK5, M16, kpistar, revolverar och pistoler). Inte jaktvapen utan de allra farligaste vapnen som i grunden är konstruerade för militärt bruk, menar Morgan Johansson. Han till och med betecknar dem som terrorvapen.

(Ytterligare få personer får licens på AK4, AK5, M16 eller kpist för aktivt bruk eller ens för samling. Pistoler och revolverar hör till de allra vanligaste målskjutningsvapnen. Sedan ska vi inte glömma att det inte är VAPNET som är det farliga utan när fel hand tar i vapnet. Men det ingår i älsklingsterminologin att tala om "farliga" vapen, inte om farliga människor.)

"Sådana vapen är mycket stöldbegärliga för gängkriminella och har använts både vid gängskjutningar och terrordåd."

(Stopp lite. Med den strida ström av smuggelvapen som kommer in i Sverige och det ringa antalet stölder av legala vapen har detta ingen bäring på frågan, det är bara blå dunster för att fördunkla sanningen.)

Morgan Johansson framhåller Breiviks Glock 34, som han använde vid Utöya, som exempel på "regleringar som SD vill ta bort."

(Nej, det är inte bara SD, det är en majoritet i Sveriges Riksdag som vill få bort en reglering som har överlevt sig själv. De som ägnar sig åt kriminellt vapenvåld har i regel inte legal licens på vapnet ...)

Enligt Morgan Johansson måste samhället ha kontroll att den som innehar sådana farliga vapen inte är en del av kriminella och politiskt extrema kretsar, ingår i ett terrornätverk etc.

(Den kontrollen har faktiskt Polismyndigheten. Legala vapenägare kontrolleras i varje nattkörning av olika dataregister.)

"Polismyndigheten motsätter sig att tidsbegränsade licenser tas bort," säger Morgan Johansson

(Jaha, här kröp det fram. Det är Polismyndigheten som styr vad Regeringen ska tycka om detta. och att Polismyndigheten inte vill rucka sin maktposition är inte att förvånas över ...)

Morgan Johansson säger sig veta att högerextremistiska individer har kunnat bli medlemmar i skytteföreningar för att på så sätt få vapenlicens. Peter Mangs i Malmö var ett exempel.

(Inom skytterörelsen märker man mycket snabbt om en

person har andra motiv än idrottsliga för att skaffa sig vapen. I fallet Mangs tipsade skytteföreningen polisen att man ansåg honom olämplig men polisen beviljade ändå licens.)

Morgan Johanssons slutkläm är avslöjande: "Den skarpa frågan till SD blir: varför vill ni minska kontrollen av terrorvapen?"

Men Tobias Andersson (SD) blev inte svaret skyldig:

Sportskyttar är inte terrorister, Johansson!

"Morgan Johansson och Regeringen har satt i system att på ett närmast auktoritärt vis avstå från att utföra det Riksdagen har fattat beslut om genom så kallade tillkännagivanden till Regeringen."

"Regeringens arroganta nonchalans gentemot det folkvalda parlamentet blir extra tydlig i frågan om femårslicenser, det byråkratiska haveri som drabbar laglydiga vapenägare."

"Jag har förståelse för att Morgan Johansson kan hysa en annan uppfattning än riksdagsmajoriteten men att som statsråd strunta i den är anmärkningsvärt."

"Han lyckas med det okänsliga konststycket att väva in den norska terroristen Breivik i sammanhanget samt sammankoppla laglydiga sportskyttar med terrorister. Detta visar på det förakt som dagens socialdemokrater känner för vapenägare i allmänhet och sportskyttar i synnerhet."

Legala vapenägare körs varje dag mot misstanke- och belastningsregistren. "Även om femårslicenser avskaffades skulle kontrollen av vapnen och vapenägarna fortfarande vara rigorös."

"Morgan Johanssons egna myndigheter har dessutom, gång på annan, slagit fast att det är illegala vapen som brukas i gängmiljöer."

"Om det vore så att det rör sig om terrorvapen som när som helst kan hamna i händerna på en terrorist borde Morgan Johansson ju verka för ett förbud mot dessa. Men nej, han är helt införstådd med de vapen som redan idag ägs och brukas av hundratusentals svenskar. Så syftet måste vara någonting annat"

En liten bakgrundsteckning:

Tidsbegränsade licenser på flerskotts enhandsvapen och helautomatiska vapen infördes 2000 eftersom man beförde att det fanns en mängd vapen i samhället som ägarna inte längre hade behov av. De hade slutat att intressera sig för sportskytte och därmed fanns inte längre någon anledning att låta dem ha kvar vapnen.

Från början sågs detta mera som en formalitet. Den som fortfarande var intresserad av sportsskytte skulle ju inte ha några som helst problem att få förnyad femårslicens på sitt vapen.

Inledningsvis fungerade detta också, men efter ett tag började Polismyndigheten kräva en ökad mängd bevis på aktivitet. I början krävde man rentav tävlingsresultat trots att det inte finns någon idrott där tävlingsdeltagande är obligatoriskt. I takt med de ökade kraven ökade också Polismyndighetens handläggningstider till rent absurda nivåer. Att en ansökan kunde ligga 10 månader i väntan på att bli tilldelad en handläggare var inget ovanligt.

Det gick så långt och orsakade så mycket protester att Regeringen efter ett antal år såg sig tvungen att kräva av Polismyndigheten att man definierade vilken mängd av aktivitet som skulle krävas för att få förnyad licens. Då kom en blandning av föreskrifter och allmänna råd som i grunden var rätt blygsamma och ljusår från de krav man tidigare hade ställt. Därför accepterades dessa nya regler (en blandning av lagregler och åsikter = allmänna råd) av så gott som alla idrottsskyttar.

För att motverka de långa handläggningstiderna infördes också en lagregel att om man sökte förnyad licens senast 4 veckor innan den gamla gick ut förlängdes den gamla så länge ärendet pågick.

I förarbetena sades att femårslicenser skulle gälla ”vapen för skjutning” men någon sådan lydelse kom inte med i den slutliga lagtexten.

Ändock dröjde det ända till 2010 innan Polismyndigheten började tillämpa femårslicenser även för samlingsvapen, dvs vapen som inte var ”för skjutning”.

Handläggningstiderna tenderar ånyo att drastiskt öka och man förstår att femårslicenserna inneburit en administrativ börda för Polismyndigheten. Ändå är myndigheten starkt negativ till att slopa femårslicenser.

Det ska påpekas att redan lagtexten från 2000 ger Polismyndigheten möjlighet att bevilja licens utan tidsbegränsning:

**Vapenlagen 2 kap 6a §:
Tillstånd för en enskild att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för flerskott ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år om inte särskilda skäl talar emot en sådan begränsning.**

Någon exemplifiering av sådana särskilda skäl ges inte. Men ett sådant skäl skulle ju kunna vara att idrottsskytten ifråga redan har ett flertal vapen för målskjutning och har en lång historik av idrottsskytte att visa upp. Då förstår man att hans intresse är varaktigt och då tillhör han inte den kategori som lagstiftningen från början var inriktad på att hitta.

Endast vid ett fåtal tillfällen har Polismyndigheten begagnat sig av denna möjlighet och då tydligen av misstag

SVF:s erfarenhet av personer som tröttnar på idrottsskytte är snarare den att man då säljer av både vapen, skåp och övrig utrustning. Annars har man bundit kapital till ingen nytta.

Johan Svensson

*Ruger Bisley
Flerskotts enhandsvapen*

En gyllene medelväg?

SVF har länge förespråkat ett alternativ till att helt slopa femårslicenserna:

När en vapenägare första gången söker licens på ett flerskotts enhandsvapen eller helautomatiskt vapen ges en femårslicens. Detta för att se att det verkligen ligger ett genuint skytteintresse bakom ansökan.

Men när han/hon sedan söker en förnyad licens på vapnet ges denna utan tidsbegränsning. Han/hon har ju därigenom visat att det finns ett genuint skytteintresse och att han/hon har använt vapnet under den första licensperioden.

Detta är faktiskt också möjligt att genomföra utan en lagändring eftersom den nuvarande lagtexten ger utrymme för en sådan tolkning.

Men med den grundinställning Polismyndigheten har blir det kanske svårt att genomföra detta utan att sätta lagtyngd bakom. Då har Regeringen möjligheten att i Vapenförordningen ta in just en sådan lagparagraf.

Då kommer detta att påverka både vapen för aktivt bruk (skytte) och vapen för passivt bruk (samling).

Egentligen vore det ännu bättre om man i samma paragraf påpekade att femårsregeln endast gäller vapen för aktivt bruk. Då slipper man dagens situation att en samlare som söker förnyad licens på ett enhandsvapen som han redan innehaft 1-3 perioder på samling plötsligt nekas förnyad licens, i regel utan någon hållbar juridisk motivering. Men Polismyndighetens strategi därvidlag är att slå sönder varje försök att åstadkomma en representativ samling ... Man är ju i grunden emot att privatpersoner innehar vapen överhuvudtaget ...

Pär Herrman

Skanåkers krönika

Eko från svunna tider ...

Foto: Lars-Kristian Bergh

Vi som har upplevt andra världskriget och har den tiden i relativt färskt minne trodde väl aldrig att vi återigen skulle få uppleva krig och vapenskrammel i vår närhet, men så länge sjuka hjärnor får styra världen går ingen säker.

Idag hörs vapenskramlet ännu tydligare. Hot uttalas att länder som hjälper det krigsdrabbade och överfallna landet står på tur att bli nästa mål. Inte ens utlovade humanitära korridorer respekteras utan man skjuter mot oskyldiga civila flyktingar, gamla, kvinnor och barn.

I det förtäckta hotet ligger även antydningar om att kärnvapen kan komma till användning. Mot kärnvapen förslår våra handeldvapen inte, det vore en fåfång förhoppning. Men innerst inne har man ändå tron att inte ens en maktgalen diktator skulle gå dithän att han startar ett kärnvapenkrig. Risken finns ju då att även det egna landet blir utplånat. Ja, hela mänskligheten.

Det vi som idrottsskyttar kan göra är att se till att vidmakthålla vår skyttekapacitet och vår vapenkunskap. Se till att hålla våra vapen i god trim. Man vet aldrig om de kan behövas ...

I oroliga tider har man väl minst av allt tankar på fredliga tävlingar. Men det skadar ändå inte att i sin

träning lägga in några tävlingsmoment. Tävla med en kompis, tävla med dig själv. Det blir ändå en sporre till att bli bättre och i slutändan gynnar det vår försvarsförmåga.

Håll ögonen och öronen öppna. Ett anfall kommer aldrig oförberett och främmande länders underrättelsetjänster har sina tentakler ute runtom i världen. Tro inte att Sverige är ett undantag ...

Håll koll på informationsflödet. Var kritisk till källor som inte är officiella och bekräftade. Desinformation är numera ett vanligt sätt att undergräva ett folks stridsmoral.

I dessa tider är det än mer betydelsefullt att hålla ihop. Att lägga internt käbbel åt sidan och fokusera på det som är allmänmänskligt och universellt. För det är inte så mycket som skiljer oss människor åt. Vi har samma grundläggande behov alla.

Hälsningar

Ragnar Skanåker

Behöver medlemmar i din förening bli professionellt tränade? Vill du förbättra ditt skjutresultat och samtidigt också din koncentrationsförmåga? Ragnar Skanåker är flitigt anlitad i Sverige och utomlands som tränare. Kontakta honom via hans hemsida www.skanaker.se.

Skyll på banan!

Vapenägaren sökte på ett kulgevär i kaliber .22LR för korthållsskytte. Vapnet var ett arvegods. Hans förening har sedan 2018 skytte med sådana vapen och man har både inomhusbanor och utomhusbanor som passar för denna typ av skytte.

Polisen accepterade inte det insända föreningsintyget som inte var på Polismyndighetens fastställda blankett. I en skrivelse framhöll man att denna blankett **SKA** användas vid utfärdandet av alla föreningsintyg framöver.

Detta stämmer inte. Det existerar ingen föreskrift att man måste använda just denna blankett. Tittar man däremot på föreskrifterna för europeiskt vapenpass så innehåller dessa även en obligatorisk blankett. Något sådant finns inte för föreningsintyg (och inte för blanketten för ansökan om vapenlicens heller). Det finns ingen föreskrift alls, faktiskt ... så man kan skriva på vanligt vitt papper, om så är.

Polismyndigheten övervägde att avslå ansökan eftersom man ansåg att föreningen inte hade någon godkänd bana för gevär i kaliber .22LR, bara för enhandsvapen i kalibrar upp till 50. Vapnet skulle användas i en föreningsegen gren med eget reglemente.

För närvarande kunde man inte använda rätt bana för

skjutning eftersom Polismyndigheten inte hade hunnit med att besiktiga banorna och där låg fortfarande snö.

Att det i inomhusbanans tillstånd endast togs upp enhandsvapen i kalibrar från .22LR till 50 utgjorde inget hinder för att använda banan även för skytte med gevär i kaliber .22LR. En bana är besiktigad för vad dess kulfång klarar. Ingenstans avhandlas vilket vapen ammunitionen skjutes från.

Polismyndigheten framhärade och avslog ansökan med motiveringen att den förening sökanden tillhör saknade tillgång till godkänd skjutbana.

Beslutet överklagades och hamnade i början av maj 2021 hos Förvaltningsrätten i Härnösand.

I augusti insändes komplettering att banorna nu var besiktigade och godkända. Förvaltningsrätten vidareände till Polismyndigheten som i början av september motvilligt medgav att nu fanns det förutsättningar att bevilja licens för geväret.

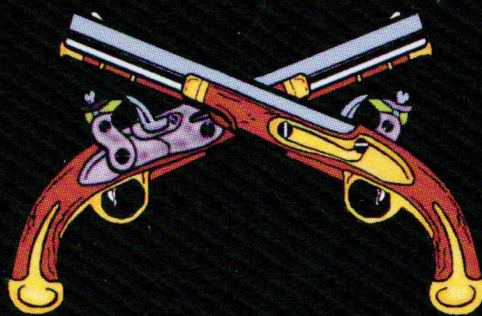
Så Förvaltningsrätten i Härnösand dömde 2021-09-24 i mål 1693-21E att ärendet återförvisades till Polismyndigheten för fortsatt handläggning.

Denna resulterade så småningom i en beviljad licens på det sökta vapnet.

8 månaders väntan på grund av att Polismyndigheten inte hade hunnit med att besiktiga banorna ... det rimmar illa med förvaltningslagens krav på myndigheters effektivitet ...

Gull-Britt Söderström

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SALUTKANONER

REPRESENTANT FÖR DAVIDE PEDERSOLI

Folkungagatan 134
116 30 STOCKHOLM

Tel/fax 08-6410361

Besök oss på www.svartkrutskallaren.com

HFD bryr sig inte ...

Vapenägaren har tidigare berättat om en vapenskribent som sökte förnyad ammunitionslicens för att kunna testa olika typer av ammunition och därefter skriva om dessa. Han hade redan haft sådan licens i två tioårsperioder.

Polismyndigheten ansåg att det inte fanns möjlighet att ge ammunitionslicens för detta ändamål, bara för samling. Förvaltningsrätten jansade som vanligt med Polismyndigheten.

Kammarrätten gav inte provningstillstånd.

Åberopad prejudikatsdispens

Till Högsta Förvaltningsdomstolen hade vapenskribenten anlitat stjärnadvokaten Sven Severin som skrev en inlaga att Högsta Förvaltningsdomstolen borde återförvisa ärendet till Kammarrätten och där beviljas provningstillstånd. Skälet var att det fanns prejudikatsskäl i själva saken. Likaså fanns det skäl att ge vägledning beträffande Kammarrätternas tillämpning av dispensreglerna även i andra fall än när det gällde prejudikatsdispens. (Dessa dispensregler beskrevs i Vapenägar 5-2021 under ”Skäl för provningstillstånd”).

Det finns enligt advokaten ett tydligt prejudikatintresse i att närmare belysa innebörden av kriteriet ”skäligen kan antas att ammunitionen inte kommer att missbrukas” när skälet för ammunitionstillståndet inte är samling utan en förutsättning för att kunna fortsätta en sedan länge yrkesmässigt bedrivna forsknings- och författarverksamhet rörande provskjutningar av vitt skilda ammunitionsorter med redovisningar av erhållna testresultat. Skribenten hade klart redovisat varför hans yrkesverksamhet inte kunde bedrivas utan det sökta tillståndet. Underinstansernas bedömning innebar i praktiken att skribenten belades med yrkesförbud.

Åberopad ändrings- eller granskningsdispens

Tillämpning av regeln om ändringsdispens ska präglas av generositet vilket innebär att alla avgöranden som bedöms som tveksamma ska tas upp till fullständig provning. Genom regeln om granskningsdispens har lagstiftaren ytterligare velat motverka risken för att felaktiga förvaltningsrättsavgöranden inte blir omprövade i Kammarrätten.

Kammarrätten borde ha beviljat provningstillstånd av följande skäl:

Någon risk för missbruk fanns inte.

Vapenskribenten uppfyllde alla kriterier för att inneha ett antal skjutvapen. Han är också välkänd, även internationellt, som en välrenommerad journalist och upphovsman till ett inte ringa antal artiklar som till del har karaktären av forskningsrapporter samt som författare av jaktböcker. Han hade också i två tioårsperioder beviljats exakt sådan licens som han nu sökte förnyelse av och det fanns ingen anledning att tro att ammunitionen skulle komma att missbrukas.

Troligen hade Förvaltningsrätten inte kunnat eller velat ta till sig vapenskribentens förklaringar varför hans yrkesverksamhet inte kunde fortsätta bedrivas utan det sökta tillståndet.

Förvaltningsrätten hade hängt upp sig på att ansökan inte kunde precisera vilken ammunition som avsågs men detta förhållande medför inte i sig det skulle finnas en risk för missbruk.

Förarbetenas uttalanden att det normalt endast är för samlarändamål det kan komma ifråga att ha tillstånd att inneha ammunition utan att ha något vapen att använda ammunitionen till är inte limitativt (begränsande) och bör inte anses utgöra något hinder för att bifalla ansökan. Att förarbetena inte har tagit upp ett fall som detta beror på att lagstiftaren inte har förutsett något sådant fall.

Den samhällsnytta som skribentens verksamhet medför borde redan i sig medföra bifall till hans ansökan. Vid en objektiv bedömning kan man dessutom, ur ett samhällligt perspektiv, uppfatta testning av ammunition som mera behjärtansvärt än att få licens enbart för samlarändamål.

Två patroner i kaliber .308 Winchester men med två helt olika kulor. Till höger en expanderande kula = klass 1 och till vänster en icke-expanderande homogen blykula = klass 3. Testresultat hjälper vapenägare att välja rätt.

Advokaten fann det klart visat att Kammarrätten borde ha meddelat provningstillstånd och att Högsta Förvaltningsdomstolen nu borde ändra detta beslut.

Men nej då. Högsta Förvaltningsdomstolen gav fullständigt fan i att lyssna.

Gull-Britt Söderström

Var skåpet ska stå...

Polismyndigheten har två sätt för vapenägare att ansöka om licens, dels på en pappersblankett, dels direkt i det digitala systemet.

Nyligen kunde man konstatera att ansökningsblanketten på Polismyndighetens hemsida innehöll två alternativ för förvaringen, dvs var det godkända säkerhetsskåpet skulle stå:

- 1) folkbokföringsadressen
- 2) annan adress

Efter dessa båda ifyllnadsrutor kom en upplysning:

”För att få förvara ditt skjutvapen på en annan adress än din folkbokföringsadress måste du ha beviljats ett särskilt tillstånd, ”Tillstånd till förvaring hos annan”. Det här framgår av 5 kap 3 § vapenlagen (1998:67).”

Men här har Polismyndigheten blandat ihop två begrepp, nämligen egen förvaring respektive förvaring hos annan.

För egen förvaring existerar inget lagkrav att denna måste vara på folkbokföringsadressen. Detta slogs fast av Förvaltningsrätten i Falun i dom i mål 1549-16. Det var enligt domstolen ”en olycklig formulering som inte stämmer med lagtexten”.

Enligt denna dom kunde en vapenägare som hade en jaktstuga där han också hade ett godkänt säkerhetsskåp fritt välja om han ville förvara på hemadressen eller i jaktstugan. Han hade ju godkänt säkerhetsskåp på båda ställena och det enda lagstiftningen krävde var att han skulle förvara i godkänt säkerhetsskåp.

Lagstiftningen innehåller nämligen endast ett krav på förvaring i godkänt säkerhetsskåp, av Polismyndigheten definierat som skåp som uppfyller normen SS 3492 Men det finns ingen som helst anvisning om var detta skåp ska stå, varken i lagstiftningen eller i förarbetena.

Vill man få möjlighet att förvara hos annan krävs mycket riktigt ett formellt tillstånd av Polismyndigheten enligt Vapenlagen 5 kap 3 §.

Men Polismyndigheten vill försöka få det till lagkrav att skåpet måste stå på samma adress som där vapenägaren är folkbokförd. Därför har man i sina allmänna råd i Fap 551-3 efter 17 kap 1 § skrivit:

”För att uppfylla kravet på uppsikt enligt 1 § bör skjutvapen förvaras i tillståndshavarens bostad vilket regelmässigt innebär där tillståndshavaren är folkbokförd.”

Genom att använda ordet ”regelmässigt” söker man ge sken av att det handlar om en lagregel vilket det inte är.

Genom åren har Polismyndigheten faktiskt lyckats få ett antal förvaltningsdomstolar att acceptera deras åsikt att skåpet ska stå där vapenägaren är folkbokförd. Det var därför synnerligen välgörande när Förvaltningsrätten i Falun kritiserade Polismyndighetens formulering och konstaterade att den inte

stämmer med lagtexten.

Nu försöker således Polismyndigheten via sina ansökningsformulär på hemsidan kringgå detta och ge sken av att det är folkbokföringsadressen som gäller. Men vapenägaren kan ha en folkbokföringsadress och en annan adress till sin jaktstuga. Har han då godkända säkerhetsskåp på båda ställena kan han förvara på båda ställena. Denna ”annan adress” är inte detsamma som ”hos annan” och däri ligger Polismyndighetens vilseledande information.

SVF har naturligtvis skrivit till Polismyndigheten och påpekat detta. Men hittills har ingen rättelse setts på hemsidan. Det skulle räcka att man i sin upplysning bytte ut ”på en annan adress än din folkbokföringsadress” till ”hos annan person”. Då stämmer det enligt lagtexten.

Men grundkravet är att man själv ska förvara sina vapen och det brukar vara nästintill omöjligt att få tillstånd att förvara hos annan person. Det alternativet ”hos annan person” är egentligen överflödigt i en ansökan. Man får däremot uppfattningen att Polismyndigheten vill veta om man har förvaringsmöjligheter på annan adress än folkbokföringsadressen ...

Pär Herrman

Giltighetstid t.o.m. 2026-10-19	Datum för beslut 2021-10-19	Ändamål Målskjutning	Vapentyp/piptyp Pistol
Fabrikat CZ	Modell P-09 SR	Kaliber 9 mm (9x19)	
Kombinationstyp	Laddtyp Flerskott	Laddsystem Halvautomat	
Villkor			

Tillståndet gäller under förutsättning att förvärvet görs inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten beslutar.

Solklart i inköpstillståndet

Ett inköpstillstånd gäller normalt i 6 månader. Detta står förtryckt på blanketten. (Det står däremot inget om att inköpstillståndets giltighetstid kan förlängas och hur man ska göra i sådana fall.)

Men därefter kommer en betydelsefull passus:

”... eller den längre tid som Polismyndigheten beslutar.”

I formuläret finns en mycket tydlig ruta: ”Giltighetstid t.o.m.” Även en svagt begåvad person inser att det datum som står där ligger mer än 6 månader efter nästa rutas datum, ”Datum för beslut”.

Det är således solklart att Polismyndigheten har beslutat en längre tid än 6 månader. Det är faktiskt 5 år.

Handläggaren ville absolut inte acceptera detta utan framhärjade i att inköpstillståndet bara var giltigt i 6 månader. ”Den andra tidsangivelsen i inköpstillståndet är den begränsning som sätts eftersom det gäller ett enhandsvapen av flerskottstyp och därmed ska begränsas till fem år.”

Ja, denna femårsregel finns men den gäller när man skriver ut en licens. Ett inköpstillstånd är ingen licens utan ett temporärt tillstånd att anskaffa ett vapen som sedan får en riktig licens, med den dagens beslutsdatum och med giltighetstid 5 år.

Det finns ingen som helst anledning att i ett inköpstillstånd ange tidpunkter för en ännu icke bekräftad femårslicens som kommer att existera först när den skrivs ut då man har anmält inköpet av vapnet.

Om handläggaren inte hade skrivit något i rutan för ”Giltighetstid t.o.m.” hade det varit solklart att inköpstillståndet endast var giltigt i 6 månader. Men i och med att det finns ett datum i denna ruta är det detta som gäller. Punkt slut.

Handläggare behöver få åtminstone grundläggande kunskaper i juridik så att de förstår vad det är för dokument de fyller i. Särskilt om den egna läsförståelsen är bristfällig ...

Det är inte första gången SVF har stött på att det står en datum längre fram än 6 månader. Om det har varit ett misstag eller ett medvetet beslut är svårt att utrona.

Men det skulle vara klädsamt om handläggarna åtminstone insåg den juridiska betydelsen av ett datum i denna ruta och inte framhärjade i ett korkat påstående att inköpstillståndet trots detta bara är giltigt i sex månader ...

Gull-Britt Söderström

Hjälp till krigets offer i Ukraina !

FN:s organ UNHCR nås via bl.a.
swish 123 129 5021 eller 123 900 1645
SMS 72930
swish 90 01 645

Röda Korset nås via bl.a.
bankgiro 900-8004 (märk Ukraina)
swish 900 80 79

Det finns fler hjälporganisationer, kolla på Internet.

Behovet är oändligt stort. Varje gåva är välkommen!

Modellår före 1890 ?

En medlem hade sökt ytterligare 2 vapen för samling och hans lokala polismyndighet fick huvudbry. Man visste inte riktigt hur många av hans vapen hade modellår före 1890 och således enligt Polismyndighetens allmänna råd inte krävde mer avancerad förvaring än godkänt säkerhetsskåp SS 3492 (medlemmen har 3 sådana skåp).

Medlemmen vände sig till SVF och bad om hjälp att utreda när respektive vapen var tillverkat. En koll i Husqvarnas officiella böcker om hagelvapen och kulvapen gav följande resultat:

Husqvarna M15 nr 42xx
Den äldre modellen, tillverkad före 1890.

Husqvarna M51 nr 18xxxx
Geväret är tillverkat mellan 1911 och 1947 så det har inte modellår ”före 1890”

Husqvarna 103 AS nr 14xxxx
Geväret är tillverkat 1910, det har således inte modellår ”före 1890”.

Husqvarna 15 nr 45xxx
Den nyare modellen med damaskerade pipor. Tillverkad mellan 1905 och 1907. Men grundmodellen är före 1890.

Husqvarna 1310 nr 24xxxx
Det är en hammerless tillverkad mellan 1959 och 1970, således inte modellår ”före 1890”. Den första hammerless-modellen tillverkades dock 1886.

Husqvarna m17 nr 87xxx kaliber 16
En äldre modell med modellår före 1890.

Husqvarna 310 BS nr 87xxx
Geväret är tillverkat mellan 1912 och 1942, således inte modellår ”före 1890”.

Husqvarna Hammerless 1310 nr 24xxxx
Som sagts ovan är geväret tillverkat mellan 1959 och 1970, således inte modellår ”före 1890”. Men den första hammerless-modellen tillverkades 1886.

Husqvarna 52 nr 14xxxx
Geväret är tillverkat mellan 1913 och 1937, således inte modellår ”före 1890”.

Husqvarna 50 nr 46xxx
Den äldre modellen tillverkades 1901-1913, den nyare modellen 1927-1934. Således inte modellår ”före 1890” oavsett om det är den äldre eller den nyare modellen.

Husqvarna 20 B nr 22xxxx

Geväret är tillverkat mellan 1944 och 1956, således inte modellår ”före 1890”.

Husqvarna 51 nr 10xxxx
Som sagts ovan har geväret tillverkningsår mellan 1911 och 1947, således inte modellår ”före 1890”.

Husqvarna 17 B nr 32xxx
Ett kombigevär med tillverkningsår mellan 1891 och 1942, således inte modellår ”före 1890”. Det är dock en variant på grundmodellen 17 som tillverkades före 1890.

Husqvarna 70 nr 13xxxx
Detta kombigevär är tillverkat mellan 1901 och 1908, således inte modellår ”före 1890”. Det är en drilling med två hagelpipor kaliber 12 eller 16 och en kulpipa 8x57 eller 9,3x57. För just detta vapen borde kaliber egentligen anges som 12/12/8x57.

Husqvarna 310/Eckermann nr 21xxxx
Geväret är tillverkat mellan 1918 och 1952, således inte modellår ”före 1890”.

Husqvarna 17 nr 24xxx kaliber 20
Det finns den äldre och den nyare modellen. Den äldre modellen är tillverkad mellan 1877 och 1899 men den tillverkades inte i kaliber 20. Den nyare modellen är tillverkad 1900 till 1942 och den har tillverkats i kaliber 20. Men grundmodellen är före 1890.

Husqvarna /Remington nr 28xxx, rakrafflad
Levererades 1885 mot beställning rakrafflad. Modell 12, tillverkad före 1890.

Medlemmens vapeninnehav uppgår idag till 17 gevär för samling, 6 gevär för jakt + 1 pipset för jakt samt 1 gevär och 3 enhandsvapen för målskjutning.

Oavsett hur man räknar så har han 3 godkända säkerhetsskåp SS 3492 för förvaring av vapnen. Kammarrätten i Göteborg har i mål 3508-06 förklarat att en vapenägare som förvarade en större kvantitet än denna i 3 godkända säkerhetsskåp var helt enligt vapenlagens krav. Detta mål rörde en annan medlem i Sveriges Vapenägares Förbund så därför vet vi att han fortfarande har samma kvantitet och samma förvaring.

Polismyndigheten suger fortfarande på karamellen ...

Johan Svensson

Remissvar - jaktvapendelsgarderoben

Regeringen publicerade i oktober en remiss Ju2021/03744 med ett förslag att inrätta en jaktvapendelsgarderob som skulle omfatta ”12 pipor eller slutstycken”.

Ett antal remissinstanser hade inga synpunkter, bland dem Försvarsmakten, vissa domstolar, Inspektionen för Strategiska Produkter, Kustbevakningen, Saco, Riksidrottsförbundet, Tullverket och Åklagarmyndigheten.

SVF var starkt negativt och Förbundets remissvar presenterades i Vapenägaren 6-2021. Delarna har hittills varit oreglerade (även om delarna krävt licens). Polismyndigheten ska inte ges befogenhet att avgöra jaktvapnets lämplighet med eller utan sökt vapendel, det avgörs av Naturvårdsverket.

Tre svar från jägarorganisationer

Föreningen Sveriges Jägare (**FSJ**), Jägarnas Riksförbund (**JR**) och Svenska Jägareförbundet (**SJF**) har ingett svar som är tveksamt positiva.

FSJ påpekar att förslaget i själva verket innebär en begränsning som saknar sakliga skäl. Formuleringen ”12 extra pipor ELLER slutstycken” är tvetydig. För Blaser-ägare blir det 6 pipor eftersom vapnet kräver separat slutstyckshuvud.

Om Polismyndigheten ska bedöma lämpligheten försvinner förenklingen, det blir en begränsning. Utökad detaljstyrning leder till längre handläggningstider.

FSJ vill i stället ha 2 extra pipor till varje vapen. Slutstyckshuvuden ska inte regleras. Dessutom ska man inte genom lagstiftning favorisera olika vapens konstruktionsplattformar.

JR vill att Regeringen i stället ska verka för en utökning av jaktvapengarderoben och att vapendelar inte ska behövs-

tiveras vid ansökan. På senare år har nämligen Polismyndigheten krävt motivering även på lösa pipor. Detta är en felaktig tolkning av lagstiftningen då garderoben endast bör innefatta stommar, lådor eller kompletta vapen.

Jaktvapen är inte stödbegärliga och det finns ingen anledning att i onödan begränsa jägarnas möjligheter till en stor och lämplig vapengarderob som medger en effektiv jakt.

Det bör klargöras att även pipset skulle omfattas av den nya regleringen.

SJF tillstyrker förslaget men med viss komplettering. Man påminner också om övriga förslag man gett in, framför allt förslaget om att avskaffa kravet på motivering för femte och sjätte jaktvapnet.

Två svar från skytteorganisationer

Svar har inkommit från Svenska Dynamiska Skyttesportförbundet (**SDSF**) och Svenska Mångkampsförbundet (**SMF**). Båda påpekar att förslaget visserligen berör jaktvapen men då sådana även får användas för målskjutning har förslaget betydelse också för deras medlemmar.

SDSF påpekar att Riksdagen har beslutat att vapengarderoben för jakt ska utökas. Detta avfärdas i utredningen som ”inte aktuellt” vilket är synnerligen anmärkningsvärt. I stället kommer Regeringen med ett jaktvapendelsförslag. Idag finns ingen begränsning för sådana vapendelar och hittills har licensgivningen varit oproblematiske. På senare tid har Polismyndigheten gjort tillståndsgivningen mer restriktiv utan att lagen ändrats.

Att i ett förarbete uttala en regel att Polismyndigheten ska bedöma lämplighet går direkt emot ett riksdagsbeslut vil-

ket måste betraktas som både okonventionellt och anmärkningsvärt.

Det måste dessutom förtydligas i vapenlagen att det endast är de licenspliktiga delarna som ska bedömas vid licensgivningen.

Om förslaget ändå införs bör det bli på 24 pipor, slutstycken och växelsatser.

SMF anser att den som är godkänd som vapenägare fritt ska få inneha t.ex. extra pipor, växelsatser och slutstycken till de vapen han har. Förslaget innebär en inskränkning jämfört med idag då ingen begränsning finns. Riksdagen har beslutat att garderoberna för jakt och målskytte ska utökas, inte att definitionen av en garderob ska ändras. Regeringen skriver att ”det kompletta skjutvapnets lämplighet för jaktändamål” ska bedömas vilket är anmärkningsvärt. Det är endast den tillståndspliktiga delen som ska bedömas. I stället för att effektuera tillkännagivanden från Riksdagen skriver man att motsatsen ska gälla.

Det är Naturvårdsverket som ska avgöra om vapen är lämpliga för jakt (för målskjutning avgör skjutreglementet). Trots det har Polismyndigheten under senare år gjort egna mer restriktiva bedömningar om lämplighet vid licenshanteringen.

Även SMF vill se att en vapendelsgarderob inkluderar växelsatser och är så pass stor att det inte blir en begränsning för en aktiv jägare eller skytt.

Polismyndigheten oroar sig att en jägare skulle kunna få 12 extra pipor till ett och samma vapen och vill lägga till att behovet ska anses motsvara ”sammanlagt 12 extra pipor eller slutstycken till de jaktvapen, stommar eller lådor som sökanden innehar.”

Dessutom tänker man att förslaget kan innebära att den som redan innehar extra pipor till ett vapen kan få svarare att motivera behovet av ytterligare vapen.

Svenskt Forum avstyrker förslaget som mest gynnar innehavare av modulvapen. Jaktvapen påverkar inte det ständigt eskalerande skjutvapenvåldet i landet. Alla begränsningar för legala jaktvapen baseras på samhällets oförmåga att stävja det pågående vapenvåldet. Förhoppningen att en jaktvapendelsgarderob skulle bidra till att minska det dödliga vapenvåldet är inte trovärdig. Utredningen är en krystad motivation för att införa en garderob på ett antal individuellt licenspliktiga vapendelar vilket bara skapar mer byråkrati.

Brå (Brottsförebyggande rådet) befarar att extra pipor skulle komma att användas med modifierade startpistoler. (Det är redan olagligt.)

Döms för vapenbrott

Vapenägaren innehade ett kulgevär, en gammal ombyggd Mauser, som han ville låta skrota. Meningen var att det skulle lämnas in på den lokala polisstationen men vapenägaren hade inte själv tid att åka dit med det så han bad sin svåger göra honom den tjänsten.

Svågern har licenser på motsvarande vapen så han såg inget konstigt i att hjälpa sin svåger. De skrev till och med ett låneintyg sinsemellan på vapnet. Men när han kom till polisstationen hade de stängt. Han ringde då till en annan station och fick veta att han kunde komma in och lämna bössan där nästa dag så han tog med vapnet hem. På vägen visade han vapnet för en vapenhandlare men denne var inte intresserad. Nästa dag lämnade svågern in geväret på den andra polisstationen som var öppen.

Cirka ett år senare hörde den lokala polismyndigheten av sig till de båda och sade att de skulle åtalas för vapenbrott. Det framgår inte av någon utredning om de båda redan på det stadiet hade förklarat att de hade skrivit ett låneintyg sinsemellan.

I en mycket knapphändig dom i mål B 501-21 ansåg Lycksele Tingsrätt att svågern olovligen innehaft vapnet (1 dygn !!!) och ägaren olovligen överlätit vapnet. Det framgår inte av domen att det faktiskt existerade ett låneintyg mellan de båda svågerna och möjligen kan detta ha lett till det resultat som Tingsrätten kom fram till.

Det hela bedömdes som vapenbrott, ringa brott, begånget ”av oaktsamhet när de inte förvissat sig om vilka regler som gällde”. De båda fick dagsböter, ägaren på totalt 2.000 kr och svågern på 6.400 kr. Dessutom skulle båda betala 800 kr vardera till brottsofferfonden.

Vapnet förklarades förverkat och det är inget att säga om det, det skulle ju ändå skrotas.

Domen har överklagats till hovrätten eftersom ingen av de åtalade förstår vad de gjorde för fel.

Det kan vara någon teknikalitet att ett lån av vapen inte ger låntagaren rätt att lämna in vapnet för skrotning och att de båda därför snarare skulle ha skrivit en ”transportsedel” där vapenägaren gav svågern i uppdrag att transportera hans vapen till polisstation och lämna in det för skrotning. Men sådana aspekter tas inte upp i vapenlagstiftningen och då är det svårt för en vanlig medborgare att känna till det.

Pär Herrman

Det är inget fel med att skjuta så länge rätt människor blir skjutna.

/ Clint Eastwood

Önskas köpa

Pumphagelgevär Winchester, Remington eller Benelli kaliber 12

Anders, tel 070-2728376

Skilsmässofall ...

Det är tyvärr inte ovanligt i skilsmässofall att den ena parten, tyvärr oftast den kvinnliga, söker misskreditera motparten om denne är vapenägare.

Så hände för en man. Han tog med sig hunden och en bössa och gick ut på kvällen för att vittja fällor. Frun tog tillfället i akt och ringde polisen och uttalade sin oro.

Halv två på natten kom en manstark delegation om 5 poliser i 3 bilar och stormade in i huset, kroppsvisiterade mannen samt omhändertog samtliga hans vapen, även de licensfria originalvapnen. Något kvitto på omhändertagen egendom lämnades naturligtvis inte ... Eftersom man inte heller medförde ett beslut om omhändertagande hade vapenägaren inte heller något diarienummer att referera till.

Vapenägaren fick hjälp att skriva till sin lokala polismyndighet. Han förklarade att de låg i skilsmässa men att han tyvärr var hänvisad att bo kvar, han hade inte hittat någon ny bostad. Han hade gått ut på kvällen med hunden för att bland annat undvika alla de meningsutbyten som frun ofta startade för att så split och oro vilket naturligtvis också gick ut över barnen.

Vapenägaren begärde att få en förteckning över vad man tagit hand om plus att han omedelbart skulle få tillbaka sina licensfria vapen: 1 Husqvarna musköt, 1 Brown Bess musköt och 1 dubbelpipig hagelbössa. Samtliga var originalvapen tillverkade före 1890, mynningsladdade, för svartkrut, inte patronladdade och således licensfria.

Brevet mailades över på kvällen till hans lokala polismyndighet. Redan nästa dag fick han ett telefonsamtal att han var välkommen in, man skulle återlämna originalvapnen och ge honom en lista på vad som omhändertagits.

Polismyndigheten har en skyldighet att ingripa när det kommer in en orosanmälan. Då ska polisen rycka ut och hämta in vapnen. Men det är viktigt att snabbt markera om man har gått utöver sin befogenhet, oavsett om detta har skett av ren okunnighet. De operativa poliserna ute på fältet som får sådana här uppdrag har sällan kunskap om vilka vapen som är licensfria ...

Gull-Britt Söderström

Önskas köpa

Colt 1860 Army, eller Colt 1851 Navy

Anders, 070-2728376

REPLIKOR

VAPENDELAR - TILLBEHÖR

Besök vår Webshop och hemsida

www.stockholmsvapenfabrik.se

Två likadana?

Vapenägaren sökte licens på 2 kulgevär Carl-Gustaf m/96. Det ena var en rent militär Mauser med helstock, lång pipa och dioptersikte av märket Elit för långhållsskytte, det andra hade en vanlig kolv, kortare pipa med pålörd spång och fasta öppna riktmedel. Det lämpade sig väl för kortare avstånd samt rörliga mål typ viltmålsskytte.

Han hade flera föreningsintyg som intygade att han var en aktiv skytt. Föreningen hade både långhållsskytte och viltmålsskytte vilket var de båda grenar han sökte för.

Föreningarna hade ingen egen loggbok utan vapenägaren hade använt sin egen loggbok. Viss inverkan från Covid 19 plus att Polismyndigheten inte hade hunnit besiktiga banan påverkade naturligtvis aktiviteten ...

Det finns inga lagregler om hur en loggbok ska vara utformad. Varken av de allmänna råden i Fap 551-3 eller i anvisningarna till licensansökningsblanketten framgår det om man med loggbok menar föreningens eller skyttens egen.

Vapenägaren framhöll att det inte finns några krav på aktivitet för tvåhandsvapen. Det enda som krävs är att man ska vara aktiv medlem i en sammanslutning som bedriver skytte med sådant vapen som ansökan avser. Detta intygades i föreningsintygen.

Några dagar senare kom licenserna.

Johan Svensson

**JÄGARNAS
RIKSFÖRBUND**

Var med och påverka jakten i Sverige

Jägarnas Riksförbund är en rikstäckande intresseorganisation som bevakar jägarnas intressen och arbetar för att du som jägare ska få ut det mesta möjliga av ditt intresse för djur, natur och jakt.

För oss är det viktigt att jakten bedrivs under största möjliga frihet och utan onödigt krångel.

Vi anser att det är du som jägare som bäst kan bedöma hur jakt ska bedrivas på den mark där du jagar.

ANSVAR - FRIVILLIGHET - SAMARBETE

www.jagarnasriksforbund.se

Hot om

I Pistolskytteförbundets handledning för att skriva föreningsintyg finns en passus där man uttalar att föreningarna inte får skriva ut föreningsintyg för ett grovkalibrigt vapen förrän sökanden har varit medlem ett år.

När Polismyndigheten hänvisade till detta som skäl för att neka en skytt licens på det grovkalibriga vapnet när han sökte både ett finkalibrigt vapen och ett grovkalibrigt fick man bakläxa av Förvaltningsrätten i Härnösand som i dom i mål 2920-21 konstaterade att lagen endast uppställde ett krav på sex månaders aktivt medlemskap. Vad förbunden kunde ha av regler var inget som Polismyndigheten skulle basera sina beslut på.

Hans skytteförening hade intygat att han var lämplig som innehavare av det grovkalibriga vapnet efter sex månaders medlemskap. Det fanns inga skäl att ifrågasätta intyget. Därför ansåg Förvaltningsrätten att det inte krävdes en längre tid som aktiv medlem för att bedöma sökandens vapenhantering och behov av det sökta vapnet. Polismyndighetens beslut ogillades därför och ärendet återförvisades för ny prövning.

Under tiden hade dessa extra sex månader hunnit förflyta så nu beviljade Polismyndigheten licensen.

Men nu hade Pistolskyttekretsen vaknat till liv. Föreningen hade ingen aktiv medlem registrerad med detta namn (detta berodde på en administrativ miss av föreningen att man inte hade anmält honom). Således hade föreningen skrivit ut ett föreningsintyg som inte var korrekt. Vidare hade man ju inte väntat 1 år med att skriva intyg för ett grovkalibrigt vapen och skytten hade inte gått kurs och fått pistolkortet så nu var det råfst och rättarting att förvänta sig.

Föreningens svar lät inte vänta på sig...

Man erkände att man missat att anmäla skytten till förbundet. Bristande datavana var skälet (och förbundets system MAP, MedlemsAdministrativt Program, är inte helt lätt att navigera i).

Polismyndigheten har att agera utifrån de lagar som finns. I deras avslagsbesked refe-

uteslutning !

reras inte till någon enda lagparagraf, man endast åberopar förbundets handbok. Därför ogillade Förvaltningsrätten Polismyndighetens beslut.

Ett föreningsintyg ska intyga att sökanden är medlem i föreningen sedan ett visst datum. Det ska också intyga att föreningen är ansluten till ett auktoriserat förbund (i detta fall Svenska Pistolskytteförbundet). Vidare ska det intyga att det är just ett specifikt vapen som sökanden söker licens på samt att föreningen bedriver verksamhet med sådana vapen plus att vapnet överensstämmer med de tekniska bestämmelserna för vapenklassen ifråga. Slutligen ska föreningsintyget bekräfta sökandens behov av vapnet, att han har uppfyllt gällande fordringar för skjutskicklighet samt att uppgifterna är riktiga och att sökanden är lämplig.

Däremot har föreningsintyget inte intygat något om godkännande av sökandens ansökan. Han får naturligtvis söka på vilket vapen han vill. Sedan är det Polismyndighetens sak att avgöra om han uppfyller ställda lagkrav.

Det är ju i föreningen man känner skytten bäst. Varför man då på förbunds nivå sitter och stipulerar en viss tidsrymd innan en skytt kan få ett grovkalibrigt vapen är en öppen fråga. Det finns faktiskt skyttar som inte är ett dugg intresserade av finkalibriga vapen utan enbart vill ha lite grövre doningar. Då är det inte förbundets sak att leka förmyndare för skyttarna. Har man inom föreningen bedömt honom som lämplig så är han också lämplig. Oavsett kaliber.

Detta påminner lite om gamla dagar då det var obligatoriskt att första vapnet skulle vara ett finkalibrigt. Detta innebar att en skytt som inte i sig var intresserad av finkalibrigt skytte ändå måste skaffa sig ett helt onödigt vapen bara för att sedan kunna få licens på det han/hon verkligen ville ha.

Noteras bör att det inte någonstans i föreningsintyget finns någon ruta att fylla i att det i vissa fall skulle krävas längre tid än 6 månader som aktiv skytt. Fullt förståeligt, det finns inget sådant lagkrav.

Så kom från Kretsen ytterligare ett brev i vilket man begärde en förklaring till att föreningen hade skrivit ut ett intyg på grovkalibrigt vapen innan skytten varit medlem i ett år. Dessutom ville man ha svar på varför föreningen hade skrivit ut ett intyg till en skytt som inte gått kurs och innehade pistolkortet.

Därefter citerade man vilka regler som kunde medföra att en förening uteslöts ur kretsen.

Man tror inte sina ögon. Vad är det för småpåvar som sitter och författar sådana regler? Är det personer fyllda av mindervärdeskomplex och som känner ett stort behov av att

hävda sig? Någon lokal-Putin?

Förbundets och kretsens uppgift är att främja utveckling av skytte som idrott. Däri ingår inte att sätta upp några slags regler för när en skytt ska beviljas ett vapen han önskar använda i sitt skytte. Där är det LAGEN som gäller och inget annat. Och alla skyttar är inte intresserade av finkalibriga vapen. Det ska man också respektera.

Det är ändå på föreningsnivå som man känner skytten, inte på krets- eller förbunds nivå. Att skyttar precis som andra människor kan vara olika torde inte vara någon hemlighet. Redan av den anledningen bör man undvika att skriva benhårda regler. Man kan skriva rekommendationer men utöver det överlåta åt den lokala föreningen att bedöma skyttens seriositet och kapacitet att utvecklas inom sporten. Då främjar man skyttet. Inte genom att spela lagstiftare.

Det finns inget lagkrav om att en sökande måste inneha pistolkortet för att beviljas vapenlicens.

En förening som följer LAGEN ska respekteras, inte förföljas av småpåvar med bestraffningsiver.

Kretsen och Förbundet hänvisar till stadgarna för att utesluta föreningen då denna skrivit ett intyg innan medlemman varit medlem i 12 månader och inte gått kursen "pistolskyttekortet". För att utesluta en förening krävs att denna har agerat mot Förbundets intressen - och att skriva ett intyg som i sak är korrekt och sanningsenligt är knappast att verka mot Förbundets intressen, inte minst då en domstol håller med föreningen och ogillar Polismyndighetens grund för avslag.

Svenska Skyttesportförbundet har redan försökt att utesluta en förening av just denna anledning - det gick inte så bra då Riksidrottsförbundet hade mera vett, men nu är inte SPSF medlem i RF och lyder inte under dess stadgar så vid ett överklagande på uteslutning får det bli Tingsrätten (alt. Hovrätten) som får tolka Förbundets stadgar och föreningens agerande. Inget säger att en domstol skulle komma till annan slutsats än RF, inte minst då det kan sägas att SPSF:s regel kränkr en förenings yttrandefrihet.

Pär Herrman

**Med sådana vänner
behöver man inga
fiender ... (okänd)**

Får förvara hos far ...

Medlemmen flyttade hemifrån för 19 år sedan men har rötterna kvar i föräldrahemmet som han är hälften-delägare i. Föräldrahemmet ligger i anslutning till de jaktmarker där han alltid har jagat. All jakt bedriver han på fastigheter som han äger tillsammans med sin far. Han bedriver skogsbruk med utgångspunkt i föräldrahemmet och tillbringar stora delar av sin tid där. Även om han genom åren haft många olika folkbokföringsadresser har föräldrahemmet alltid varit hans fasta punkt.

Polismyndigheten ansåg att det hade gått så pass lång tid sedan han flyttade från föräldrahemmet att det inte fanns anledning att låta honom fortsätta förvara sina vapen där så man avslog hans begäran. Detta trots att han hade haft tillstånd att förvara hos sin far sedan början av 2000-talet när han skaffade vapen.

Vapenägaren överklagade Polismyndighetens avslag men Förvaltningsrätten jamsade som vanligt med Polismyndigheten i mål 23255-21 och tyckte att han inte hade särskilda skäl till att få förvara vapnen hos annan.

I sitt överklagande till Kammarrätten framhöll vapenägaren att fars hus även var hans jaktstuga, att han hade eget vapenskåp där (plus ett på mantalsskrivningsadressen). Enligt Förvaltningsrätten i Falun mål 1549-16 kunde han förvara på båda ställena. Men han hade valt att ändå söka tillstånd att förvara hos far eftersom far bor året runt i sitt hus så det var säkrare.

Kammarrätten i Stockholm upphävde i mål 7004-21 både Förvaltningsrättens dom och Polismyndighetens beslut. Det spelade ingen roll att han hade flyttat för 19 år sedan. Genom sina aktiviteter på fastigheterna och hälftendelägarskapet i föräldrahemmet får han anses ha en väsentlig anknytning till föräldrahemmet och

hembygden.

Möjligheten att få förvara hos annan förutsätter inte att det är en tillfällig lösning (Högsta Förvaltningsdomstolens mål 2016 ref 77).

Att det var länge sedan han flyttade hemifrån utgör inte i sig ett skäl att neka honom det sökta tillståndet.

Kammarrätten ansåg vid en helhetsbedömning av de aktuella omständigheterna att det var motiverat att låta honom förvara sina vapen och sin ammunition hos fadern. Att han inte närmare hade preciserat hur ofta han vistades i föräldrahemmet gav inte Kammarrätten anledning att göra någon annan bedömning.

Polismyndigheten hade inte prövat om det fanns andra skäl att inte tillåta förvaring hos fadern eller de närmare villkoren för förvaringen. Det faller inte på Kammarrätten att som första instans göra denna prövning. Kammarrätten återförvisade därför ärendet till Polismyndigheten för fortsatt tillståndsprövning.

Johan Svensson

Clang & Juhbel

Clang

Juhbel

- Han vill få förvara hos far men det är 19 år sedan han flyttade hemifrån ...
- Ja, då har han väl klippt navelsträngen ...
- Men han säger att han äger hälften av både hus och mark där han jagar och har skogsbruk och att han ofta är däruppe ...
- Hur ofta då?
- Ja, det har han inte sagt ...

- Nä, det finns inget skäl till att han inte kan ha sina vapen hemma i lägenheten ... det tyckte Förvaltningsrätten också ...
- Ja, men Kammarrätten tycker att han har tillräcklig anknytning till hembygden ...
- Knätofs och fiolgnäll, ska nu sådant viktas in också?
- Dom säger uttryckligen att den inte spelar någon roll att han flyttade för 19 år sedan ...
- Ja ja, vi får väl bevilja tillståndet då ...

SVF:s årsmöte uppskjutet!

Pga oväntad påkommen sjukhusvistelse som inte kunde uppskjutas måste vi tyvärr senarelägga SVF:s årsmöte till måndag 30 maj kl 18.

De som anmält sig har fått information.

Civilt skytte viktigt !

I dessa orostider när vi är utsatta för förtäckta hot om att även vi kan dras in i krig har Novus genomfört en undersökning som visar att så många som 37% skulle känna sig tryggare om de kunde hantera skjutvapen och 27% kände sig tryggare om de bodde granne med en skyttekunnig (jägare eller idrottsskytt).

Det är glädjande att opinionen svänger när det gäller civilt vapenägande. Tidigare har man fått intrycket av att de flesta sätter likhetstecken mellan legalt vapenägande och kriminellt vapenvåld, till viss del underblåst av Polismyndigheten som vill avskaffa civilt vapenägande och media som gärna försummar att rapportera att de kriminella minsann inte har licens på sina mordvapen.

Nu konstaterar Novus att 60% av svenskarna är beredda att göra väpnat motstånd om Ryssland invaderar Sverige. 20% ville inte (eller vågade inte?) och ca 20% var tveksamma. Detta innebär att dessa 60% också måste vara utbildade på vapen så att de klarar att skjuta. 55% ansåg att det är mycket viktigt eller ganska viktigt att civilbefolkningen kan skjuta för att försvara landet.

Vi matas varje dag med bilder från kriget i Ukraina och man kan inte undgå att ta intryck av befolkningen där som kraftfullt är beredd att strida för sitt land även mot en av världens supermakter.

Många svenskar har erfarenhet av vapen och skytte/jakt. De har kanske egna vapen eller de har gjort värnplikt och där fått utbildning i vapenhantering. Nu återinförs värnplikten och det är inte fel. Man minns sin ungdom då bröderna fick göra värnplikt. Man skickade dit en pojkslyngel och fick tillbaka en man.

Allmän värnplikt med 150 dagars utbildning för män infördes 1901 och ersatte det gamla indelningsverket.

Under Första Världskriget 1914-1918 rustades Försvaret

upp bara för att 1925 drabbas av Per Albin Hanssons nedrustningsbeslut med nedlagda förband och förkortat värnplikt.

Andra Världskriget 1939-1945 medförde utökning av värnpliktsutbildningen till 360 dagar och under 1950-talet gjordes i skuggan av det kalla kriget stora upprustningar inom Försvaret, främst flygvapnet.

Ett par år efter Ungernrevolten, 1958, höjdes beredskapen ytterligare och låg stadigt så under 1960-talet. Svenska Försvarsmakten var som starkast 1964 och Flygvapnet räknades som ett av de största i världen med över 1.000 flygplan.

Perioden 1966-1972 medförde sjunkande siffror och anslagen till Försvaret minskade. 1972 förkortades grundutbildningen till 227 dagar. 1975 såg många nedskärningar, avvecklingar och omorganisationer.

Förbandsavvecklingen fortsatte 1980 som en följd av försvarsbeslutet 1977. Nu fick även kvinnor militär grundutbildning och från 1989 fanns inga restriktioner för kvinnor avseende tjänsteposition eller förband.

1990 höll Sovjet på att falla och behovet av ett försvar ifrågasattes. Pengar koncentrerades till JAS-projektet.

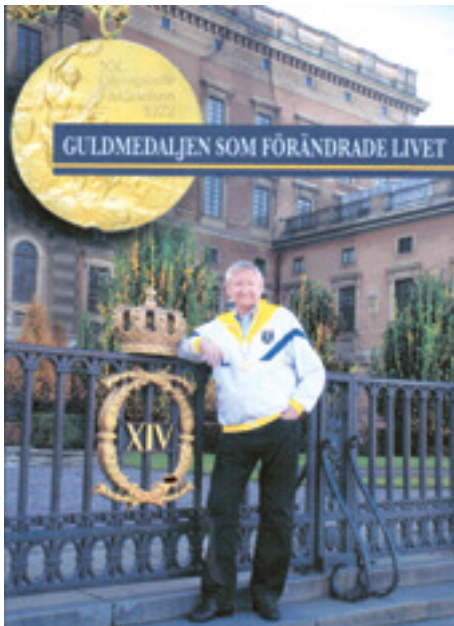
2000 hade man fullbordat omställningen från invasionsförsvar till insatsförsvar och försvarsbeslutet 2005 medförde den största förbandsslakten i svensk försvarshistoria sedan 1925.

Mellan 2010 och 2017 var värnplikten ”vilande” och ersattes av totalförsvarsplikt för alla mellan 16 och 70 år. Men 2017 återinfördes allmän värnplikt för både män och kvinnor.

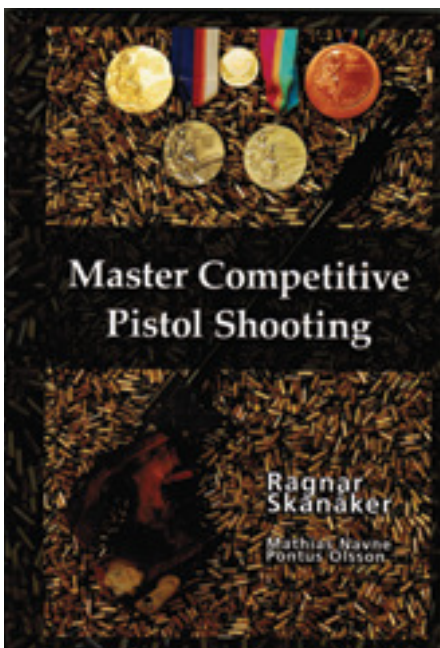
Sett i detta perspektiv är vapenkunnig civilbefolkning en stor tillgång.

Pär Herrman

**Artiklar som kan köpas från SVF.
Beloppet insättes på pg 341602-1.
Skriv vad som önskas!**

Ragnar Skanåkers DVD-film
Filmen visades i TV hösten 2012.
Pris 150 kr. Porto ingår.
ENDAST ETT FÅTAL EX KVAR!!

**Ragnars nya skyttebok - en bibel
för målskytten - är slutsåld. Men
det finns fortfarande ett antal
böcker på engelska.
Pris 320 kr + porto 45 kr
1 ex av "Nio OS - nästan" levereras
med som bonus.
Jättebra även som present ..**

Visa din tillhörighet!

Vår logo finns som
- tygmärke 65x50 mm pris kr 20
- klistermärke 80x60 mm, 2 st 25
- pin 19x15 mm 10
Porto ingår.

Ragnar Skanåkers skytteglasögon.

Med keps, glas i två styrkor medföljer.
Pris 1100 kr
Porto ingår

För att få rätt styrka är det bäst att
tala med Ragnar innan leverans.

Fin present!

Ragnar berättar om sitt färg-
starka och händelserika liv.

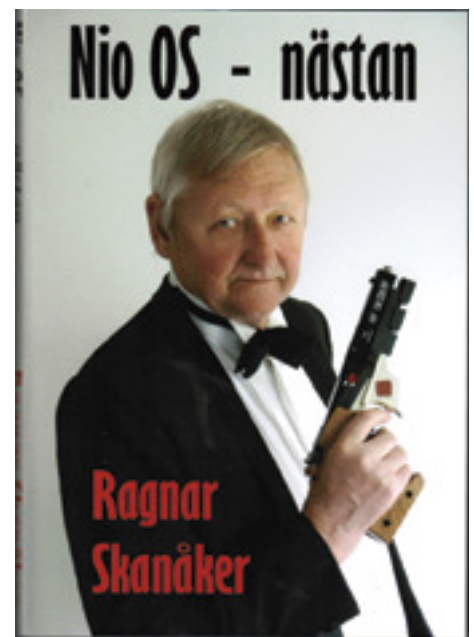
Pris 95 kr + porto 40 kr

En läsares recension:

Jag läser mycket böcker. Men det
är första gången jag sträckläser
utan uppehåll 187 sidor. (Från
pärm till pärm).

Jag fastnade i denna bok och i en
karriär som blev så framgångsrik.
I avsnittet MEDLEMSVÅRD,
tar han upp sådant som jag skulle
vilja uppleva i den klubb jag till-
hör. ”tänkvärt”

Rolf Brink

**Alla har något att ta till sig i denna bok. Här finns
förklaringen varför det där skottet som kändes per-
fekt ändå bara blev en nia ...**

**Skytteformer och regler går igenom, liksom även rent
grundläggande instruktioner om ställningar, grepp
och att välja vapen.**

**Träningsprogram, inte bara för skjutarmen utan för
hela kroppen - och för knoppen! Mental träning är
oerhört viktig för skytten. Man måste vara i balans
för att kunna prestera på topp.**

**Det är en bok som borde finnas på varje skyttefören-
ing och i varje skytts bokhylla. Både den erfarne skyt-
ten och nybörjaren har något att hämta av de lärdo-
mar som landets mest erfarne skytt serverar !**

Boken finns även på engelska.

MORINI – ett vinnande koncept

CM 22M RF

CM 22M RF

CM 200EI

CM 162 EI Titan

CM 162 EI

CM 162 M

CM 84E Carbon

Interprodukter AB
0451-155 95

www.interprodukter.se

Befogad kritik: Justitieombudsmannen (JO) har inspekterat handläggningen av vapenärenden vid Polismyndighetens rättsenhet i Stockholm och funnit att det förekom långa perioder av passivitet och dröjsmål i många ärenden. Handläggningstiderna uppfyller inte förvaltningslagens krav på en snabb handläggning.

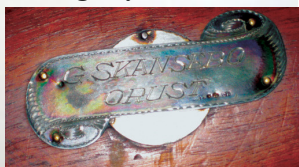
JO:s Vapen

Tel 070-5339997

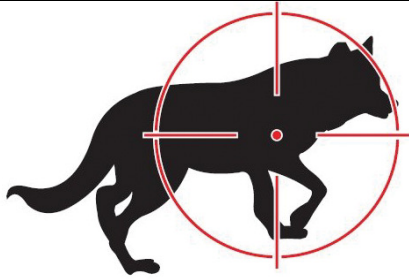
Köper allt i begagnade vapen; gevär, pistoler & revolverar samt blankvapen och militaria

Geväret på bilden har tillhört Georg Skansebo, ordförande i Orust PK, som avled i december 2006. Georg var en känd tävlingsskytt

**Kropp är
något
som tar
slut i
skorna.**

Lisa 5 år

www.vargjakt.nu

KÖPES

Original revolverar Colt Army/
Civil

i gott skick

Original target/duell pistoler typ

Kuchenreuter, i gott skick

Maila till so.kristiansson@telia.com

Tel 031-444757 eller 0702-652795

SÄLJES

Blykolor kaliber .38, ca 1500 styck
Leif Hallén 0706-434939

Blackpowder firearms

SKYTTESERVICE
ÄNGELHOLM

**ALLT FÖR
SVARTKRUTSSKYTTEN!?**

Mer än 450 st svartkrutsvapen
i lager! Kulor, krut, tändhattar
och mycket mera!

VÄLKOMMEN!

Adress: Telefon:
Danielslundsg.48 0431-41 17 86
262 62 Ängelholm Mån. - Fre. 13-18

Alla som är ute i trafiken borde ta till sig den information som finns på Älgskadefondsföreningens hemsida www.algen.se

På Elmia visade man en helt ny simulator där man kunde få uppleva hur det var att krocka med en plötsligt uppdykande älg. Man har även en krock älg-motorcykel i simulatorn.

Dämpa farten! Det räddar liv!

Utställningar

24/4 Vapenmessa, Lomma

22/5 Göteborgs Militariamässa,
Kviberg

26-28/5 Swedish Game Fair,
Skokloster

Om vi har personal som kan hjälpa till kommer vi att kunna delta i dessa utställningar.

TILL SALU

Smith & Wesson K14 Masterpiece Target kal. 38 i utmärkt skick komplett med Bianchi hölster, 3 st. snabbbladdare och ammunition. Revolvern fungerar perfekt.

Ett fint tävlingsvapen utrustat med Crimson Trace (CTC) lasergrepp.

Komplett med originalkartong, manual och justeringsverktyg (standardgrepp ingår).

Värdet bara på lasergreppet är \$200.

Tacksam för bästa erbjudande.

Ring David Tel. 070-5310509

Önskepresenten för varje idrottsskytt!

Författare är Ulf Hansson, tidigare redaktör för SPSF:s tidning Nationellt Pistolskytte

Många bilder!

”Järnmannen från Sverige” handlar om Torsten Ullman, världens bästa pistolskytt i nästan trettio år. Vi får följa honom från hans första trevande steg i början på 1930-talet till hans stora framgångar på OS och VM. Han är dessutom den enda pistolskytt som erhållit Bragdguldet. Vi får också veta mer om Torsten Ullman vid sidan av skjutbanan.

Beställes via Svenska Pistolskytteförbundets hemsida, ”Marknad/Shop”. Bokens mått 170x240 mm, 132 sidor.

Seffrena har rättats te ...

I Vapenägaren 1-2022 berättades om en vapenägare som fick alla sina vapen omhändertagna eftersom han var misstänkt för vapenbrott. Han påstods ha lämnat in en pistol för skrotning, ett vapen som han hade innehaft och brukat, men enligt polisens register hade han ingen licens för denna pistol.

Näväl, vapenägaren rekapitulerade hela historien att han redan 6 månader tidigare hade lämnat in just detta vapen på polisstationen i Norrtälje för skrotning.

Av någon anledning hade detta inte registrerats hos polisen så där menade man att han fortfarande hade vapnet hos sig. Vapnet fanns också upptaget bland de vapen han hade licens på så varför man sedan hade kommit fram till att han inte hade licens på det är fortfarande en oförklarad gåta.

För att undvika att alla hans vapen omhändertogs av Polismyndigheten lämnade han de flesta till en handlare så det fanns endast 2 vapen kvar hemma hos honom när omhändertagandepatrollen kom på besök.

När Polismyndigheten fick hans förklarande brev ringde man upp honom och sade att om det var så det förhöll sig så fanns det naturligtvis ingen grund för någon anklagelse och då skulle han omedelbart få tillbaka sina vapen. Men först måste man gå igenom ärendet.

Det tog lite tid men sedan fick vapenägaren beskedet att han fick hämta ut sina omhändertagna vapen på polisstationen. Så skedde också.

Eftersom handlaren inte hade hunnit rapportera övertagandet ännu (en handlare har 1 månad på sig att rapportera) kunde han också få tillbaka de inlämnade vapnen och licenserna till dessa.

Så nu är allt tillbaka där det var innan det slog slint på Polismyndigheten ... vapenägaren har åter sina vapen hemma och han är inte misstänkt för något brott. Polismyndigheten har förhoppningsvis uppdaterat sitt register.

Ett gevär Tikka 690 i kaliber 6,5x55 konverterat till en pistol för metallsilhuetskytte. Tanken var god men vapnet blev inte den framgång som vapenägaren hade hoppats på och blev därför skrotat.

Så om du skrotar ett vapen, var noga med att få en bekräftelse att vapnet är avfört från ditt innehav!

Gull-Britt Söderström